

האם התינוקות בארץ נתונים בסכנת חיים עוד לפני שהם נולדים? שושנה מרגולין סבורה כך

אל תזריקו לתינוק!

אחריכך למדה מרגולין רפואה לידית. לפני ארבע שנים עלתה לארץ עם בעלה ושני ילדיה. היא גרה בכתיים, מול הטיילת. לידתה דירתה שוכנת מיסעדה תורנית. ריחות של כשר צלוי ומטוגן ואדי משקאות חריפים נוסקים אל דירתה, מתערבים בריחו של הים. מרגולין מציעה אל פיסת חיים הנשקפת מחלונה ונאנחת כשימחה. הים מנקה את האוויר, כך היא אומרת בין נשיפה לשאיפה תקנית ויעילה. "אוויריהם רוויי ביונים שליליים, שמחודקים את הבריאות". היא גומעת כמה יונים ומחייכת בסיפוק. החלטתי שדווקא כאן אוכל לעזור, יותר מאשר בכל מקום אחר, היא אומרת.

הפיטוצין גם אחראי לגרימתם של קשיי נשימה, וזו אחת הסיבות למגיפת הברונכיטיס אצל ילדים בארץ. ועוד: רמת החומצה הלקטית ברמה של הילדה עולה בגלל הפיטוצין. עובדה זו משפיעה לרעה על דמו של התינוק, עד לכלל מוות."

הילד שנוולד בבית

ישנה מרגולין, גבוהת-קומה, נמרצת, מלאת חיים, היא מרפאה הוליסטית. לפעמים נדמה כי תכלית חייה אינה אלא חיפוש נרגש ועקשני אחר הרפתקות יוצאות-דופן. כשהגיעה מרגולין לגיל 9, בתחילת שנות ה-40 (היא מסרבת בתוקף להסיר גיר את גילה), החליטה לחזור בתשובה. ילדה קטנה ורזה שהתאהבה באלוהים ובתורתו. הוריה, יהודים מיוזרח-אירופיים, גרו לים בניו-יורק, התנגדו. מרגולין פתחה בשביתת-רעב. אחרי שלושה ימים הסכימו ההורים להכשיר את המיטבח בביתם, והתירו לשושנה להתפלל לאלוהים היה מתי שתרחצה.

בגיל 22 ילדה את בנה הבכור בבית קצת מתוך פחד מבתי-חולים, קצת מ

שיטתיות ובהתמדה אתם הורסים את ילדיכם. כבר בזמן הלידה אתם מסכנים את בריאותם ואת חייהם. גם אחרי-כך, כשהגידו סוף-סוף את אל אוויר העולם בריאים ושלמים, אתם ממשיכים לפגוע בהם, אומרת שושנה מרגולין.

קולה חזק וצלול, כמו של נביאת-זעם. רכריכה קשים, וכדי להמחישם היא משתמשת במילים שנועדו להפחיד ולזעזע. תוכנית הרסנית לפיגוע המוני בילדי הארץ, או: השחתה אכזרית של דור העתיד, כך היא מכנה את העניינים המכעיסים אותה.

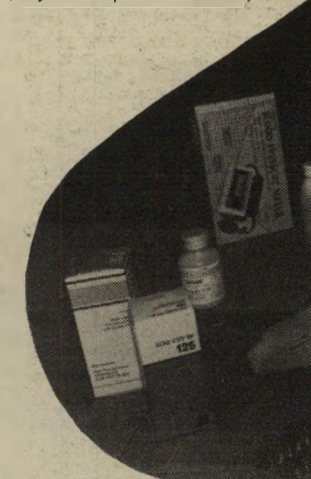
נתחיל מהלידה. עובר תמים מקווה להגיע בשלום אל העולם. ברגע זה, אף חד הרמאטיים בחייו של האדם, מתערבים הרופאים בגורלו ומזריקים ליר לרת וריקת-זירון.

גם היולדת וגם העובר נוודאי אינם יודעים כי מרגע זה סיכוייו של הנולד לצאת מרחם-אמו כשהוא בריא ושלם — הולכים וקטנים.

העובדות הבאות נחשפו כבר כשנת 1974, בכינוס בינלאומי. בארץ מעריכים להתעלם מהן:

זריקת זירודלהידה מכילה הורמון שנקרא פיטוצין. בזמן צירים גיליים וטיבעיים, כמות החמצן המגיעה למוח התינוק פוחתת. הפיטוצין המזרז מפחית עוד יותר את כמות החמצן המגיעה למוחו של העובר.

ישנה מרגולין ומילחמה למען התינוק; אחרי שהגיה מהרחם והפך לתינוק, ממתנות לו צרות נוספות. הגדולה שבהן היא מכת-החיסונים. אלפי תינוקות בכל העולם נפגעו מהחיסון המשולש: הוריקה נגד שעלת, טטנוס ודיפטריה. רבים מתו. אחרים נפגעו במוחם, או סובלים מליקויי שמיעה, ראייה, שיתוק מלא או חלקי. חסידי החיסונים טוענים, כי אל מלא החיסונים היו פרוצות מגיפות איזמות. הסטטיסטיקות מוכיחות שאין זה נכון. כשם שמחלות הן תנודות ביוזריות בגוף האדם, המגיפות הן תנודות ביוזריות בגוף האוכלוסיה. גורמי הדיגיפות ידועים וברורים: סניטציה, היגיינה אישית, תזונה. לחיסונים אין שום קשר עם התפרצות המגיפות.

תוך הרגשה מעורפלת שטיבעי הוא טוב. ניוירוק של תחילת שנות השישים, בלי איידס ועם אמונה עיוורת כמרע וברפואה המודרנית, לא אהבה נשים מסוגה של מרגולין. מרגולין, שידעה זאת, הסתירה משכניה וממכריה את הסוד הנוראי: רק מעטים ידעו היכן נולד הבן. כן, כמחבוא, גם היניקה אותו. כי חברותיה ובנות-מישפחה ראו בהנקה מעשה רבבארי ופרימיטיבי, שאינו הרם את רווחת-הקופה.

כלומר: גדלה סכנת היחשפות ה עובר לנזקים ולשיטפידים מוחיים, לשינויים במיבנה עצמות-הגולגולת ואף למוות. יש בארץ כ-100 אלף ילדים בעלי ליקוי מוחי מיוערי, קשיילמידה ודיס-לקסיה. לכל אלה אחראי הפיטוצין. משום כך, מיעדריהפרוות השני תיים של אילין. כמו זה שנערך השני בוע. מכעיסים אותי. תחת לבזבז מיליוני שקלים על שיקום, מרוע שלא ישתמשו באמצעי-מניעה פשוטים. כמו הפסקת השימוש בפיטוצין?

מחלת השעלת, לרוגמה. שנת 1870 היתה שנת-השיא של המחלה. לקראת 1950 החלה ירידה מובהקת בעקומת המחלה. ב-1950 החלו בחיסון המוני. המחלה אכן נעצרה, אולם ללא כל קשר לחיסון. תהליך היבלמות החל לפני כן. או החצבת. בשנת 1910 המגיפה התמתנה. ב-1970 החלו בחיסון המוני, ללא כל צורך, שהרי המחלה כבר כמעט שנעלמה. לילדי מעולם לא נתתי וריקות חיסון. אהבתי אותם נקים. המחשבה שדמם יזדהם מחיידקי-המחלה, ולו גם בכמות מיוערת, יזעזעה אותי."

טופס אחריות

אחרונה הקימה מרגולין את אנה"ה - אגודת ניווקי חיסונים הארצית. לאגודה שלוש עקרונות: חשיפת ניווקי-החיסונים כדי שכל אחד יוכל לבחור, מתוך ידע ולא מתוך בורות, אם הוא רוצה לחסן את ילדו; איגוד להורים שילדיהם ניווקו מחיסונים; מתן אפי שרות לצעירים המתגייסים לצבא להרי מנע מקבלת חיסונים, על-פי מצפונם האישי.

כשלב ראשון מציעה שושנה מרגולין לין למישרד-הבריאות להנהיג שני טפסים.

באחד יחתום הרופא, המזריק את זריקת-החיסון, על הנוסח הבא: אני לוקח קח על עצמי את מלוא האחריות לכל הנזקים האפשריים, העלולים לנבוע מהחיסון.

בטופס החליפי, המיועד להורים, ייארמו: אנו נותנים את הסכמתנו לכך שבנו/נו בתנו יקבל את החיסון, ולוקח חים על עצמנו את מלוא האחריות לתור צאות.

הטפסים האלה יחסכו לקופת-המדינה הרבה כסף, אומרת מרגולין. "במיקרה של נכות או מוות כתוצאה מחיסון, יהיה מי שישא באחריות: הררי פא או ההורים. מישרד-הבריאות יהיה פטור משלום פיצויים."

20 הורים חברים באנה"ה, מיספרם המדוייק של הורי הנפגעים מזריקות החיסון אינו ידוע. מרגולין סבורה כי נפגעים רבים חששו להתאגר. "כל הורה בטוח שתינוקו הוא מיק" רה חריג, שהיה חולה לפני כן ומת או נפגע בגלל מחלתו ולא בגלל זריקת החיסון. אין זה כך, קוראת מרגולין בקול גדול. "הרי בטיפת-חלב מקפי" דים לחסן רק תינוקות בריאים. אל תתביישו או תחששו צאו מן המסתור, ויחד נקים אירגון גדול, שיפי על להפסקת מתן וריקות החיסון!"

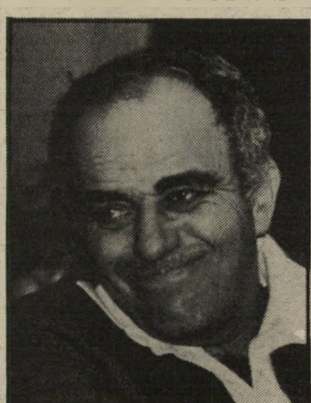
הנרון

(המשך מעמוד 7) לדתם. הם חוששים לבוא לארץ שבה יש כל כמה שנים מילחמה, ושבה כבר מרבירים כיום על מילחמה כימית ומילי-חמה גרעינית. עולה מברית-המועצות, אם לבנים, לא תשמח לבוא לארץ, אם נדמה לה שבהתנגור כנה יצטרך לשרת בצבא בי שעת מילחמה. ההרגשה שהשתרשה בישראל, כאי-לו כל היהודים הסובייטיים הם קנאים מטורפים, חסידי מאיר כהנא, אין לה על מה לסמוך. לגבי הרוב העצום, נכון ההיפך.

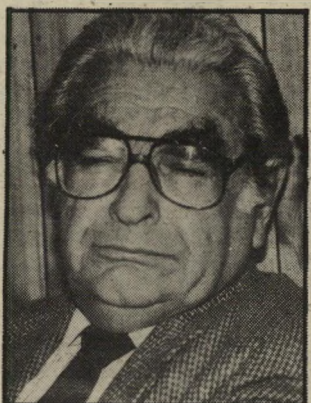
לכן יש להזהר מלהביא את היהודים האלה לשטחים הכבדי שים, שבהם ייבנסו אוטומטית למצב של מילחמה וימוזמות עם האוכלוסיה הפלסטינית ה מתמרדת. יש לקלטם בגליל ובי נגב, בשרון ובפלשת.

בכלל, מדיניות של שלום, שתפתח פתח לתיקווה, תעזור למשך הנה את העולים יותר מציחצוח חרבות. לא פחות חשוב ההלם של המעבר. היהודים האלה באים ממישטר קומר ניסתי לארץ קאפיטליסטית. הם מת עבים את הברוקראטיה, אך רגילים לאפטרופוסות בירוקראטית. הם שוא שים אל החברה הקפיטליסטית החופשית, אך גם פוחרים מפניה. יש לשאוף לאיזון עדין, לקליר טה שתקח בחשבון את כל היתחושות הפותרות האלה.

מחלת השעלת, לרוגמה. שנת 1870 היתה שנת-השיא של המחלה. לקראת 1950 החלה ירידה מובהקת בעקומת המחלה. ב-1950 החלו בחיסון המוני. המחלה אכן נעצרה, אולם ללא כל קשר לחיסון. תהליך היבלמות החל לפני כן. או החצבת. בשנת 1910 המגיפה התמתנה. ב-1970 החלו בחיסון המוני, ללא כל צורך, שהרי המחלה כבר כמעט שנעלמה. לילדי מעולם לא נתתי וריקות חיסון. אהבתי אותם נקים. המחשבה שדמם יזדהם מחיידקי-המחלה, ולו גם בכמות מיוערת, יזעזעה אותי."

שר צור כמו תמיד

יורי דולצין - האיחור חונג

לפנות מקום לעולים, מבחינה נפשית וחומרית.

לא נצלחה לקלוט את העלייה ההמונית, אם איננו מוכנים לקלוט אותה.

הבדיחה מספרת על היהודי שאמר: "אלפיים שנה התפללנו להקמת מדינה יהודית, ודווקא כבוד שלי זה צריך לקרות!"

אל נאמר אנחנו: "עשרות שנים התפללנו לעלייה המונית מברית-המו" עצות, ודווקא לנו זה צריך לקרות!" העלייה הזאת דרושה לנו. הבה נייערך לקראתה בלב חפין וברצון נחיש.